

zimski

KORAKI

ZNANJU IN UČENJU NA POT

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Četudi smo pri koncu prve polovice šolskega leta, se je potrebno vedno znova vprašati ali je bilo v šolah ali vrtcih vse dobro ali morda celo odlično. Prepričani smo lahko, da vedno ni bilo čisto vse idealno. Tudi če bi bilo, to ne bi bilo dobro, saj bi se zadovoljili s tem. Takoj bi se odmaknili na poti k boljšemu. Vse dokler pa nas bodo omikale takšne misli se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi bila ali postala celo še boljša.

Šolski dnevi in obveznosti so največkrat med seboj zelo podobni, ne samo po tem kako in na kakšen način smo jih preživeli v šoli, temveč tudi po nekaterih naših željah in pričakovanjih. Največkrat so prav ta prepletena s prijateljstvi, veseljem, smehom, humorjem in še čem. Takšna bi naj bila sodobna šola. Vendar ne takšna, da bi v njej samo »uživali« brez dela in truda. Vsaka dobra šola je tista, ki veliko zahteva in veliko tudi daje. S pričakovanimi rezultati, ki ste jih dosegli smo lahko kar zadovoljni, čeprav ugotavljamo, da bi lahko bili še veliko boljši. Znanje namreč mora postati vrednota, ki vam bo odstirala lepšo in vam zagotavljala varnejšo prihodnost. V prvem delu šolskega leta se je zvrstilo veliko preverjanj in ocenjevanj, kjer ste morali dokazovati vaša znanja. Pokazali ste dobre rezultate, ki so plod našega strokovnega dela in vaših prizadevanj. Z doseženimi uspehi na različnih področjih ste v preteklosti že izkazovali naklonjenost in pripadnost tudi svoji šoli. Želim, da še naprej ostanete takšni. To je namreč pogoj, da bomo lahko tudi v bodoče skupaj dosegali še veliko več. Tudi v šoli niso merljivi samo dosežki; šola je tista, ki nam je v pomoč pri vzgoji in je hkrati tudi tista, ki nas nenehno sooblikuje, pa naj bo to osebno ali še kako drugače.

Želimo, da bi naša šola tudi v prihodnje postala shajališče dobrih idej in znanja, obenem pa varen in prijeten »drugi« dom našim otrokom. Mora postati še drugačna; takšna, da bo zadovoljevala interese in potrebe otrok, staršev, nas in države, ki nam je zaupala to poslanstvo.

Vsekakor pa vam želim tudi, da skupaj poskrbimo za to, da bodo dnevi v šolah in vrtcih prijetni in sproščeni, znanje in učenje pa naj vam postaneta vaša vsakodnevna sopotnika.

Sneženega 24. januarja 2014

Vaš ravnatelj,

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

1. a se predstavi

Z mesecem septembrom se je pričelo novo šolsko leto, ki je na stežaj odprlo vrata generaciji nadobudnih prvošolcev. Prvi šolski dan je poseben dan, slavnosten, pa tudi razigran. Prvošolce in njihove starše sva sprejeli razredničarka, Viktorija Caf in sorazredničarka, Marija Hren, učiteljica v podaljšanem bivanju. Učenci četrtega razreda so pripravili prisrčen program, ki je razblinil prve strahove pred šolo. Vzpodbudne besede sta namenila staršem in njihovim otrokom gospod ravnatelj, Mirko Žmavc in gospod župan, Marjan Žmavc.

Slavnostni sprejem

Mmm, kako dobra malica!

Čas v šolskih klopeh hitro mineva in za nami so že trije meseci »trdega« dela. Zvezki postajajo vse bolj polni števil, črt, risb ... naše male glave pa znanja. Radi pojemo in ustvarjamo. Včasih smo žalostni, a največkrat veseli. Takrat je v prvem nadstropju naše Hišice počutja prava gneča.

HIŠICA POČUTJA

Danes ni nihče vstal z levo nogo...

Sošolca (Maks Vršič in Melani Hauzer)

Izdelali smo ropotulje

Tihožitje (Benjamin Žerdin)

Pred jesenskimi počitnicami so nam učenci višjih razredov, pod mentorstvom učitelja Darka Štrafela, pripravili slavnostni sprejem v Šolsko skupnost učencev. Ta dan je bilo v naši učilnici res pestro! Da bi dokazali, da že resnično veliko znamo, smo se na ta dan temeljito pripravili. Staršem, gostom in učencem tretje triade smo pripravili pester program.

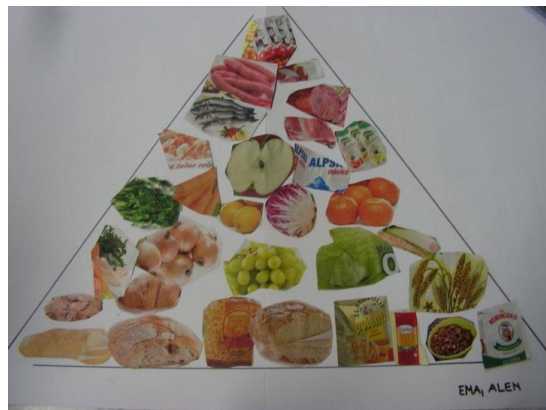
Na ta dan bo ostal lep spomin

Ob učnem delu pridobivamo tudi znanja, potrebna za vsakodnevno življenje. Zdaj že vemo, da moramo v prometu biti še posebej pazljivi. Na učnem sprehodu smo si ogledali prometne znake v šolski okolici. Da bi si njihov pomen lažje zapomnili, smo jih še izdelali.

Prometni znaki

Hrano potrebujejo vsa živa bitja. Kako posamezno vrsto hrane pravilno umestiti v človekov jedilnik, pa smo se poučili na naravoslovnem dnevu.

Prehranska piramida

Toliko smo se pogovarjali o hrani, da smo postali že pošteno lačni!

Učiteljica je spekla palačinke velikanke, mi pa smo jih na debelo namazali z marmeladami iz domačih shramb in poplaknili z domačim jabolčnim sokom. Hvala babicam in mamicam, da še niste pozabile, kako velik pomen imata doma pridelana hrana in pijača.

Palačinka velikanka

Dobrote iz domače shrambe

Učenke in učenci 1. a
z razredničarko in sorazredničarko

Sprejem v šolsko skupnost

V mesecu oktobru so učenci šolske skupnosti pripravili kratek kulturni program za sprejem prvošolcev v šolsko skupnost. Sprejem je potekal v učilnici prvega razreda. Učenci so pripravili zanimiv program, ki so ga popestrili s petjem, plesom in recitacijami. Na sprejem smo povabili starše prvošolcev in tudi pomočnico ravnatelja, go. Cvetko Bezjak, vodjo podružnice go. Marjano Gomzi in župana g. Francija Krepšo. Po končanem programu je sledila še pogostitev v šolski jedilnici.

Vodja Šolske skupnosti
Suzana Klasič

Letošnji prvošolci POŠ Vitomarci

Taja Pučko, 1. b

Sara Krepša, 1. b

Lana Lovrenčič, 1. b

sovic. Čuk in sova sta jih najprej od daleč samo opazovala. Ker pa njune mame sove dolgo ni bilo od nikoder, je čuk poiskal hrano še za njiju. Utrujeni in nahranjeni so skupaj zaspali.

Jure Mulec, 2. a

Srečanje sovice in čuka

Nekoč je živel čuk, ki je rad letal po gozdu. Nekega dne je na potepu srečal sovico, s katero sta se spoprijateljila. Povabil jo je, da bi se skupaj igrala. Letala sta po gozdu in se igrala sovje igre. Nenadoma je čuk postal utrujen. Sovici je rekel, da je čas za spanje. Ker pa je čuk postal tudi lačen, se je odločil, da bo prej še večerjal. Oba sta se zadovoljna vrnila k svoji družini.

Maruša Hercog, 2. a

Domen Kokol, 1. b

Čuk in sovica

Nekega večera sta se srečala čuk in sovica. Igrala sta se razne igre. Čuk je nenadoma postal lačen. Šel je iskat hrano. Bil je tako prijazen, da jo je nabral še za sovico. Ker je bilo mrzlo, sta si iskala gnezdo. Med krošnjami sta zaslišala znane otroške glasove. To so bili glasovi dveh mladih

Živalska družina

Špela Sabadin, 2. a

Sovica Oka sreča čuka

Nekega dne je bila sovica osamljena. Ni imela prijateljev. Želela si je, da bi se z njo kdo igral. Žalostna je letala po gozdu. Naenkrat je zagledala čuka. Poklicala ga je. Vprašala ga je, če bi se igrala. Čuk se je strinjal. Igrala sta se razne sovje igre. Postala sta utrujena in lačna. Poiskala sta si hrano in imela sta pravo pojedino. Bilo je že pozno. Poslovila sta se in odšla spat. Postala in ostala sta najboljša prijatelja.

Matija Omulec, 2. a

Sovica in čuk

Živela je sovica, ki se je rada potepala. Starši so jo zato klicali Potepinka. Imela je eno veliko željo. Rada bi dobila bratca. Mamici sovi je obljubila, da se ne bo toliko potepala, če bi doma imela družbo. Mamica ji tega ni mogla obljubiti. Potepinka je bila tako žalostna, da ni mogla nehati. Nenadoma je na drevesu zagledala drobnega čukca. Vprašal jo je, zakaj joka. Ko mu je povedala, zakaj joče, je čuček predlagal imenitno idejo. Jaz nimam nikogar in prav rad bi bil tvoj bratec.

Od takrat naprej živita kot bratec in sestra.

Lan Prosič Vrbnjak, 2. a

Slastne so bile te naše palačinke.

Palačinke

Imeli smo naravoslovni dan. V jedilnici smo imeli slovenski zajtrk. Dobili smo domači kruh, maslo, med in mleko.

Po zajtrku smo v razredu izdelovali prehransko piramido. Med tem časom je učiteljica pekla palačinke. Vmes smo imeli še malico. Sošolci so prinesli različne vrste domačih marmelad in kompotov. Vsak si je lahko izbral marmelado po svojem okusu.

Pospravili smo učilnico in šli na kosilo in k podaljšanemu bivanju.

Miha Černel, 2. a

Sergeja Firbas: Konji – družina (svinčnik), 2. a

Miha Černel, Govedo – družina (svinčnik), 2. a

Katero sliko še naj prilepim v piramido?

Matija Omulec, Muce – (družina), 2. a

Obisk pravljicarke

V sredo, 11. 12. 2013, nas je obiskala pravljicarica iz knjižnice Ivana Potrča s Ptuja. Doživeto nam je predstavila pravljico o princesi Elizabeti. Ogledali smo si knjigo z barvnimi krožci, kjer je bil pisatelj in ilustrator v eni osebi. Pri tem branju smo sodelovali tudi učenci in učiteljice. Čarali smo z barvnimi krogi. Oblačno decembrsko dopoldne nam je s tema pravljicama naredila sončno.

Učiteljica Anica Borko

Moj pes Medo

Medo je črne barve. Marca bo star dve leti. Je mešanec med nemško ovčarko in labradorcem. Je zelo igriv in rad teka po gozdu. Za večerjo si rad privošči brikete.

Žiga Žmavc, 2. b

Moj prvi šolski dan v drugem razredu

Ko smo zjutraj prišli v šolo, smo šli v našo novo učilnico, ki je bila manjša kot prejšnje leto. Nato je v učilnico prišla naša lanska učiteljica Suzana. Pozdravili smo se in začeli vaditi za nastop, ki smo ga pripravili prvošolcem. Zapeli smo nekaj pesmi. Ko smo prišli v učilnico, smo izvedeli, da bo naša nova učiteljica Jožica Zorko. Šolski dan se je hitro zaključil. Bilo je zelo lepo.

Nejc Vršič, 2. b

Kuža Dino

Kuža Dino je črne barve. Na repu ima bele lise. Živi v pasji uti. Čez dan je na verigi. Je zelo priden. Rad ima kosti in brikete. Boji se vode. Jezen je na mačke.

Nika Hojnik, 2. b

Mala morska deklica

Nekega dne je mala morska deklica zaplavala med gladino morja in rešila utaplajočega princa. Ker ji je bil zelo všeč, je želela med ljudi. Šla je k morski čarovnici in ji v zameno za noge dala svoj glas. Spila je napoj in se zbudila ob princu. Ker se princ ni poročil z njo, bi morala umreti. A njene sestre so jo želele rešiti in ji prinesle nož, katerega bi morala mala morska deklica zapičiti v srce. Ker tega ni mogla storiti, se je spremenila v morsko peno.

Zoja Šalamun, 3. a

Volk in sedem kozličkov

Mama koza je imela sedem kozličkov. Nekega dne je mama koza odšla v gozd nabirat hrano. Rekla je, da ne smejo odpirat vrat, ker jih lahko požre volk. Prišel je volk in požrl šest kozličkov. Eden se je skril v staro uro. Mama koza je volku razrezala trebuh in rešila kozličke. V trebuh so mu naložili kamenje. Ko je bil žejen, je šel pit in padel v vodnjak.

Lara Lovrec, 3. a

Potovanje

Šli smo k babici pomagat pripraviti zabavo. Ima rojstni dan. Prišli so še drugi. Pri babici doma smo imeli prekrasno zabavo. Ko smo šli iz babičinega rojstnega dneva, smo šli spat. Zjutraj smo se zbudili, spakirali in šli na morje. Ko smo prišli, smo se šli kopati. Nato smo šli spat. Šli smo tudi v trgovino.

Karin Šalamun, 3. a

Pika Nogavička gre v vrtec

V mesto je prišel vrtec in vsi otroci so si želeli v vrtec. Zato so prosili svoje starše, če se lahko priključijo vrtcu. Pika, ki je stala zraven Konja, je takoj vzkliknila: »Tudi jaz bi se vam pridružila!« Ampak, ker ni imela denarja, se žal ni mogla pridružiti vrtcu. Zato je začela jokati in odšla žalostna domov. Ko je prispela domov, je odšla na podstrežje in našla skrinjo prekrito s prahom. V njej so bili očetovi stari zlatniki, s katerimi je plačala vrtec. Bila je presrečna, da je lahko šla v vrtec.

Aneja Hauzer, 3. a

Sedem otrok

Pred davnimi časi je živelo sedem otrok. Ime jim je bilo Alex, Bojan, Nejc, Tim, Timotej, Luks in Zala. Igrali so se različne igre. Potem je vsak naredil svojo hišico. Potem je prišel volk in je podrl vse hiše, razen Alexove. A volk je prišel skozi dimnik in potem je volk zgorel.

Alex Šturm in Bojan Simonič, 3. a

Kuža laja, ptičke nagaja

Kuža luža v hiši pančka in zasliši zvok ptice. Vstane se in zbeži iz hiše. Nekega dne zasliši že spet zvok ptice in jo nažene. Nato gre nazaj v hišo. Potem pride ven mamica po imenu Tamara in mu reče: »Boš jedel kuža?« Reče: »Ne.« In potem je bil kregan.

Danej Hojnik, Timotej Kukovec
in Nejc Nedeljko, 3. a

Športni dan

Včeraj je bilo lepo. Šli smo se drsat. Všeč mi je bilo, ko sem vse prehitel. Zala se še ni znala drsat, zato sem ji pomagal. Potem sem šel pit.

Znam že zelo dobro drsati, zato sem tekmoval z učiteljico Polono in s Timom. Drsali smo eno uro in pol, potem pa smo odšli domov. V šoli sem šel na kosilo.

Lukas Kocmut, 3. a

Športni dan

Meni ni bilo v redu, ker sem 40-krat padel. Skoraj sem se zaletel v nekoga. Samo enkrat sem naredil 'finto', ko sem se trikrat zavrtel. Tim in Lukas sta že znala drsati in ko sta prišla do mene, sem padel. Zato sem šel v garderobo. Potem smo šli na avtobus, kjer smo si govorili vice. Ko smo prišli do šole, sva šla z bratom domov. Doma sem si pregledal buške.

Timotej Kukovec, 3. a

Prazniki

Med prazniki smo z družino praznovali kar doma. Na božično noč smo bili zelo neučakani. Čakali smo mojo botro Martino in njeno hčerko Evo. Skupaj smo šli k otroški polnočnici. Ko je bilo konec, smo šli domov. Moja mama, ata in botra so se pogovarjali v jedilnici. Jaz in Eva pa sva igrali računalnik. Botra in Eva sta odšli hitro domov, zato smo še imeli čas, da smo gledali televizijo. Odločila sem se, da bom šla spat. Ko sem se zbudila, sem videla, da še vsi spiyo. Nisem še odprla daril, ampak sem hotela, da se zbere vsa družina. Ko so se zbudili, smo odprli darila. Dobila sem posteljnino s konjem. Na novo leto smo se odpravili k babici Jelki in dediju Srečku. Ob desetih je prišla moja prijateljica Kim Juršnik. Nisem bila najbolj razpoložena. Čez dve uri je napočilo novo leto. Nazdravili smo z otroškim šampanjcem, si voščili in se objeli. Ven smo šli gledat ognjemet. Tudi mi smo spustili nekaj raket. Ko smo prišli notri, smo se igrali različne igre. Ob pol šestih smo šli domov. Spala sem do pol dvanajstih. Med počitnicami sem se imela zelo lepo in komaj sem čakala na šolo.

Lara Lovrec, 3. a

Moja muca

Imam muco Riko. Njena glava je okrogla. Ima modre oči, velika ušesa in dolgo dlako. Telo je podolgovato s kratkimi nogami in dolgim repom. Zelo rada je, najraje ima konzerve. Moja muca se rada igra.

Melani Matjašič, 3. b

Moj pes Čuvi

Mojemu psu je ime Čuvi. Rad lovi frizbi. Ker je dober čuvaj, ga imamo za varnost. Živi na dvorišču. Glava je ovalna. Njegovo telo in noge so precej dolge. Zelo rad pobegne k bližnjim psičkam, saj se tako razmnožuje. Imam ga zelo rad.

Žiga Krepša, 3. b

Pikica

Pikica je psička manjše rasti. Ima rjavo-črno dolgo dlako. Njen gobček je kratek. Premika se s štirimi kratkimi tačkami. Živi v hiši. Hrani se s kostmi, briketi in mesom. Zelo dobro sliši, vedno se razveseli mojega prihoda domov. Je dober čuvaj. Ker je tako prikupna, se rad igram z njo.

Tine Pečar, 3. b

Muca Mika

Moji muci je ime Mika. Njena glava je okrogla in sivo-bele barve. Smrček je bel, na vsaki strani pa ima dvakrat po sedem brčic. Ima srednje široko in podolgovato telo s sivo belim repom. Po hrbtu je siva, po trebuhu pa bela. Ima dva para nog, na vsaki nogi ima štiri kremplje. Premika se hitro, včasih pa tudi počasi. Živi pri babici v Kunovi. Babica jo ima v hiši, vendar pa gre tudi ven. Hrani se z briketi, mlekom, mišmi ... Babici na vrtu dela korist, saj je tudi deževnike in kobilice. Žal se ne bo razmnoževala, ker je sterilizirana.

Njene posebnosti so: rada spi, se igra z nama z bratom, se igra z žogico, miško. Zelo rada prede. Večkrat nas tudi jezi, saj se igra z vezalkami ali skače na mojo žogo. Tudi kužka rada izziva.

Vanessa Repič, 3. b

Tehniški dan

Včeraj smo imeli tehniški dan. Izdelovali smo novoletna drevesca in okrasne škatlice za pisalno mizo.

Drevesca smo izdelali tako: prinesli smo veje, v lončke smo dali mavec in z zlatim sprejem

obarvane veje potisnili vanj. Nato smo veje okrasili.

Za škatlice smo rabili karton, iz katerega smo jih naredili.

Nika Ilešič, 3. b

V četrtek smo imeli tehniški dan. Izdelovali smo aranžmaje in škatlice. Za aranžmaje smo potrebovali zlate in srebrne makarone, vrečevino in mavec. Za škatlice pa kamenčke, karton in vrvice za okras. Ko smo končali, smo šli v podaljšano bivanje.

Eva Vogrin, 3. b

mleko. Nato smo skuhali puding in ga dali hladit. Tamara, Anej, Živa in jaz smo si izbrali jagodni puding.

Delo smo nadaljevali s pogovorom ob opazovanju prehranske piramide. Pri tem smo spoznali, katera živila so najprimernejša za sestavo zdravega zajtrka. Le takšen nam lahko da dovolj energije za opravljanje dela cel dan. Novo znanje in spoznanja smo uporabili pri sestavljanju jedilnikov za zdrav zajtrk.

Jedilnike smo predstavili ob pripravljenem plakatu.

Pri malici smo se posladkali še z ohlajenimokusnim pudingom. Nazadnje smo praznovali Renejev rojstni dan.

Pia Peklar, 4. a

Naravoslovni dan v 4. a razredu

V petek, 15. 11. 2013, smo imeli naravoslovni dan. Po prihodu v šolo smo imeli najprej tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo domači črn kruh z maslom in medom ter pili domače mleko. Po zajtrku smo se vrnili v učilnico. Najprej smo pripravili sestavine in pripomočke za kuhanje pudinga. Po navodilu na vrečki s praškom za puding smo najprej zmešali dve žlici sladkorja, prašek za puding ter štiri žlice hladnega mleka. Dobljeno gladko zmes smo vmešali v odstavljenovrelo mleko. Pripravljen puding smo zlili v posodice - kalupe in ga dali hladit. Puding se je hladil, mi pa smo pripravili plakate z jedilniki zdravih zajtrkov. Po predstavitvi plakatov smo imeli malico. Pojedli smo tudi puding, ki je bil zelo okusen.

Po opravljenih nalogah smo pospravili učilnico in povedali mnenja o preživetem dnevu. Za zdrav zajtrk bom odslej še bolj skrbela. Nova spoznanja bom poskušala vnašati v vsakdanjo skrb za svoje zdravje.

Tamara Borko, 4. a

Vse dejavnosti naravoslovnega dneva smo namenili skrbi za zdrav zajtrk.

Začeli smo ga s tradicionalnim slovenskim zajtrkom v šolski jedilnici. Jedli smo domači kruh, domače maslo, domači med, jabolko in pili domače mleko. Ko smo prišli v razred, smo se pogovarjali o pomembnosti rednega zajtrka za zdravje. Poudarili smo tudi, da je doma pridelana hrana in hrana iz bližnjih krajev bolj zdrava od kupljene v trgovini in zakaj je to tako.

Potem smo v skupinah pripravili zmes praška za puding, sladkorja in hladnega mleka. Jaz sem bil v skupini z Vaneso in Janom. Vsak je od doma prinesel prašek in kalup za puding, učiteljica pa nam je priskrbelamleko in pripomočke za kuhanje pudinga. Skuhali smo čokoladni puding in ga vlili v kalupe ter ga dali hladit.

Medtem, ko se je puding hladil, smo sestavljali jedilnike za zdrav zajtrk. Pomagali smo si s prehransko piramido. Sestavljene jedilnike smo v razredu predstavili.

Ob koncu naravoslovnega dneva smo se posladkali vsak s svojim pudingom in praznovali Renejev rojstni dan.

Rene Zorman, 4. a

Ta dan je bil za učence 4. a razreda zelo zanimiv, saj smo sami, z malo pomoči učiteljice, kuhali puding.

Najprej smo se zbrali v jedilnici pri slovenskem tradicionalnem zajtrku. Jedli smo kruh, maslo, med in jabolka ter pili odlično sveže kravje

Športni dan

V ponedeljek, 25. 11. 2013, smo imeli na naši šoli športni dan. Najprej sta se nam predstavila Marina in Dejan iz plesne šole Zeko. Naučila sta nas nekaj osnovnih korakov in gibov plesa hip hop. Bila sta zelo prijazna in zelo smo se zabavali. Potem smo šli v telovadnico. Ko smo se najedli, smo odšli v telovadnico, kjer smo se igrali igre Bratec, reši me, Med dvema ognjema in različne štafetne igre. Po končanih igrah smo se odpravili na kosilo. Na športnem dnevu mi je bilo zelo lepo.

Luka Soto Vargas, 4. b

25. 11. 2013 je bil športni dan. Igrali smo različne igre skupinske igre, katere smo igrali v šolski telovadnici. Igrali smo se Bratec, reši me, Lovec in zajci, Med dvema ognjema, tekanje s predmeti, nošenje predmetov ... Bil je kar naporen dan, a mi je bilo vseeno lepo.

Timorej Zorko, 4. b

V ponedeljek smo imeli športni dan. Ko smo prišli v šolo, smo se najprej z učiteljico dogovorili, kako bo potekal naš dan. Odšli smo v telovadnico, kjer smo se razdelili v skupine in se igrali različne igre. Skupine smo med seboj tudi tekmovali. Tekmovali smo v različnih štafetnih igrah. Potem smo odšli k podaljšanemu bivanju. Bilo je zelo lepo.

Nika Meglič, 4. b

V ponedeljek, 25. 11. 2013, smo imeli športni dan. Prvo uro sta prišla dva plesalca iz plesne šole Zeko. Tam sem se imela super, ker smo plesali. Potem smo se malo poigrali in odšli na malico. Po malici smo šli v telovadnico. Tam smo se igrali različne igre. Po končnih igrah smo odhiteli na kosilo, saj smo bili že lačni. Potem sem z avtobusom odšla domov. Imela sem se lepo.

Mojca Šilak, 4. b

V ponedeljek, 25. 11. 2013, smo imeli na naši šoli športni dan. Vsi učenci smo se zjutraj zbrali v telovadnici, da bi si ogledali predstavitev plesne šole Zeko. Po predstavitvi smo šli v razred in se malo poigrali. Potem smo šli nazaj v telovadnico. Tam smo se najprej šli igro Bratec, reši me in sledile so še razgibalne vaje. Bili smo že lačni, zato smo odšli na malico. Po malici smo se vrnili v telovadnico, kjer smo se igrali različne štafetne igre, Med dvema ognjema in igro Lovec in zajci. Po končanih igrah smo odšli na kosilo. Jedli smo ričet. Jaz ga nisem jedel, ker mi ni preveč dober. Po kosilu smo odšli v podaljšano bivanje. Dan je bil zelo zabaven in zanimiv. Zelo se že veselim zimskega športnega dne.

Filip Kuri, 4. b

Moj zanimiv dogodek

V začetku jeseni smo spravljali seno. Zjutraj smo pripravili traktor Deutz, kareto in voz. Nato smo se odpeljali na travnik, naložili seno na voz in ga potem odpeljali domov. Doma je dedi prižgal puhalnik in v njega smo metali seno. To naše delo je potekalo cel popoldan. Ko se je stemnilo, sva z dedijem vse oprala, babica pa je pripravila večerjo. Vsi smo se dobro najedli. Potem sem ves utrujen šel spat. Ta dan je bil zame zelo zanimiv.

Ticiano Esih, 4. b

ALI ŽELITE NEPOZABNO DOŽIVETJE ?

Potem je Cerkevjenjak v Slovenskih goricah prava izbira za vas!

Popeljali vas bomo po vseh znamenitostih Cerkevjenjaka in zagotavljamo Vam, da se boste želeli vrniti še velikokrat!

Povzpeli se boste lahko na razgledni stolp, obiskali Arheološki park v Brengovi, si ogledali potomko najstarejše Johanezove trte, obiskali Tušakovo vilo, ki je sedaj muzej, obiskali nedavno odprt Športno rekreacijski center v Kadrencih ter se naužili veliko dobre hrane v Gostišču pri Antonu, zvečer pa lahko zaspite v mehkih posteljah v Komarnici na izletniški kmetiji Breznik!

CERKVENJAK

BI RADI DOŽIVELI PREČUDOVIT

DAN IN DIVJO NOČ ?

NE VESTE KAM?

PRIDITE V CERKVENJAK IN SI

OGLEJTE NAŠE LEPOTE ...

OGLEJTE SI MUZEJ, POJDITE NA KOSILO V

GOSTIŠČE PRI ANTONU IN UŽIVAJTE.

V LJUDNO VABLJENI!

Naše želje v prihajajočem letu

TRISTAN – dober učni uspeh, novo kolo, lego kocke;

LARISA – knjigo o psih, igrače, novo kolo;

ADRIANA – plišastega konja, lego kocke, dober učni uspeh;

ANEJA – igrače, novi skiro;

TICIANO – igrače, dober učni uspeh, zdravje in srečo;

SANJA – pisalno mizo, televizijo, igrače, oblačila;

FILIP – igrače, novo posteljo, zdravje, novo harmoniko;

NIKA – lego kocke, dober učni uspeh;

LUKA – zmago na kolesarski tekmi, dober učni uspeh, srečo;

MOJCA – dober učni uspeh, zdravje in srečo;

MIHAEL – igrače, srečo in zdravje za družino;

TIMOTEJ – dober učni uspeh, konja – ponija, prijateljstvo.

Želje za vas:

Novo leto naj prinese vam darila,
ki življenje vam bodo obogatila:
ljubezen, srečo, zdravje, blagostanje
in uresničene vse vaše sanje.

Učenci 4. b razreda
z razredničarko Suzano Klasič

Naravoslovni dan

V petek, 15. 11. 2013, smo imeli naravoslovni dan. Ta dan je bil najprej namenjen tradicionalnemu slovenskemu zajtrku. Zajtrkovali smo med, maslo, rženi kruh, mleko in jabolko. Ob kulturnem uživanju hrane smo se pogovarjali o pomenu zajtrka in zdravem načinu življenja. Potem smo imeli razgovor z g. Karlom Vurcerjem. Predstavil nam je, kako je tudi gibanje pomembno za zdravo življenje. Na koncu so potekale še različne dejavnosti po razredih. Mi smo na to temo izdelali plakat. Ta dan je bil za nas zelo, zelo zanimiv. Samo redna gibalno-športna aktivnost in dobra skrb za svoje zdravje, omogočata dolgo in bolj zdravo življenje.

Učenci 4. b razreda
z učiteljico Suzano Klasič

Naravoslovni dan

Pred dvema tednoma smo se z učiteljico dogovorili o naravoslovnem dnevu. V petek, 15. 11. 2013, smo se s sošolci zbrali v učilnici petega razreda.

Dokler so kuharice pripravljale zajtrk, smo se mi pogovarjali o zdravi prehrani, pomenu zajtrka. Za zajtrk smo dobili domače mleko, kruh, maslo in med.

Po zajtrku smo začeli peči palačinke. Zanje smo se odločili zato, ker smo se o postopku priprave pogovarjali pri slovenščini. Pripravili smo štedilnik, ponev ter maso za palačinke. Da niso bile sladke, smo jih bolj malo namazali z marmelado.

Po končani peki smo pripravili pogrinjek.

Prinesli smo prte, vaze z rožami, sveče, krožnike, pribor, kozarce, skodelice in domače dobrote.

Od priprave pogrinjka smo postali lačni, zato smo začeli pokušati dobrote, ki smo jih prinesli. Vse dobrote so bile odlične.

Po končanem dnevu smo učilnico pospravili.

O vsem tem dogajanju se bomo spominjali ob fotografijah.

Vsi smo zadovoljni odšli domov.

Alen Ploj, 5. a

Pri gospodinjstvu smo se pogovorili o naravoslovnem dnevu. Razdelili smo se v skupine in začeli s pripravami. Pogovoriti smo se morali, kako se bomo pripravili na ta dan. Bili smo zelo glasni, a pogovor smo uspešno

zaključili in se pogovorili o obveznostih, ki jih bomo imeli posamezniki v skupini.

Ta dan smo normalno prišli v šoli in prinesli kaj za prigriznit.

V jedilnici nas je čakal tudi zelo dober zajtrk. Še posebej mi je zaradi okusa bilo všeč mleko.

Po zajtrku smo se vrnili v učilnico. V njej je prijetno dišalo po hrani, kateri se nismo mogli upreti. Lepo smo pognili mize in se lotili peke palačink. Vsak si je spekel svojo. Bilo je zelo zanimivo.

Ob koncu dela je bilo veliko pospravljanja. Ko je bila učilnica pospravljena, smo se zabavali ob glasbi.

Preživeli smo krasen in zanimiv dopoldan.

Jernej Šteger, 5. a

V petek, 15. 11. 2013, smo imeli naravoslovni dan. Vanj smo vključili zajtrk, peko palačink in pripravo pogrinjka.

Delo smo si razdelili po skupinah. Vsak član skupine je imel svojo zadolžitev.

Radovednost, kaj je kdo prinesel, nam ni dovolila, da ne bi takoj ob vstopu v učilnico začeli pogrinjati miz. Pred končanim delom smo šli na slovenski tradicionalni zajtrk. Za zajtrk smo imeli kruh namazan z maslom in medom, zraven smo pili še kravje mleko.

Po zajtrku sva s sošolcem Domnom šla v kuhinjo po posode in zmes za palačinke. Odnese sva v učilnico. Učiteljica nam je pokazala, kako peči palačinke. Vsi smo si spekli svojo palačinko in nato smo jo še pojedli. Ko smo se najedli, smo še do konca pripravili svoj pogrinjek. Po pripravi smo posneli nekaj fotografij.

Prišel je čas, ko smo lahko začeli jesti svoje dobrote. Pri vsaki mizi sem tudi nekaj prigriznil. Na začetku sem bil tako lačen, da bi vse pojedel,

na koncu pa sem še en mafin pustil. Učiteljica nam je rekla, da bomo šli v telovadnico. Kljub polnim želodčkom smo igrali nogomet, košarko in se podili gor in dol po telovadnici.

Po vrnitvi v razred smo spet sedli k mizam, kjer nas je čakala še malica.

Po malici pa se je začelo pospravljanje in zaključevanje tega lepega dne. Odšli smo domov ali pa k podaljšanem bivanju.

Upam, da se bo še kdaj ponovil tak dan.

Gašper Kavčič, 5. a

Pri uri gospodinjstva smo razpravljali o tem, kaj je zdrava prehrana. Vsak je povedal svoje mnenje, vsak je povedal tisto, kar rad je. In do kakšnega zaključka smo prišli? Jemo nezdravo, jemo preveč, gibljemo se premalo. Po vseh teh ugotovitvah smo odšli v jedilnico na zajtrk. Po vrnitvi v učilnico smo pozabili na zdravo prehrano in si na mize pripravili vse, kar smo prinesli. Da nam ne bi slučajno zmanjkalo hrane, smo spekli še palačinke. Palačinke sta lahko pekla dva učenca hkrati. Vsak je zase spekel zelo dobre palačinke.

Iz svojih vrečk sem na mizo dala pletenico, marmelado, maslo, prt in prtičke. Že ob pogledu na polne mize smo uživali, kaj šele potem, ko smo začeli jesti. Ko smo jedli, smo poslušali glasbo. Pokušali smo naše jedi in jedi sošolcev. Ure so zelo hitro minile in že smo pospravljali učilnico. Lepo smo preživeli dopoldan. Siti pa smo bili do večera.

Melisa Veberič, 5. a

Štirinajst dni pred naravoslovnim dnevom smo se v šoli razdelili v skupine. V skupinah smo se dogovorili, kdo bo prinesel kakšno stvar za naravoslovni dan.

15. 11. 2013 smo se s sošolci in sošolkami zbrali v šoli. V svoje razrede smo odšli hitreje kot ponavadi, saj je bila krvodajalska akcija. Ob vstopu v razred smo odložili stvari na mizo. Počakali smo, da so prišli vsi učenci in učenke.

Ko smo se vsi zbrali v razredu, smo si umili roke in odšli na zajtrk. Po zajtrku sem pripravil električni štedilnik, na katerem smo si spekli palačinke. Vsak si je spekel svojo palačinko.

Dogovorili smo se tudi, da bomo pripravili pogrinjek. Prinesel sem še dišeče sveče in dežničke, ki so krasili naše kozarčke. Vsaka skupina se je usedla k svoji mizi in smo začeli pokušati jedi. Nekaj teh jedi smo prinesli od doma, nekaj pa smo jih dokončali še v šoli, ki smo si jih prinesli od doma. Vse je bilo zelo dobro. Za posladek smo imeli čokoladne mafine in medenjake, katere smo ponudili učiteljici Kristini, ki jih je z veseljem sprejela. Po jedi je sledilo pospravljanje. Ko smo pospravili, smo se pripravili na odhod domov.

Ta naravoslovni dan mi je bil zelo všeč in predvidevam, da je bil všeč tudi mojim sošolcem in sošolkam.

Žan Šalamun, 5. a

Moje čudežno potovanje

Nekega sobotnega dne sem se v sanjah z družino odpravil na Lovrenška jezera. Spakirali smo sendviče in pijačo ter se odpravili na pot.

Čez kakšno uro ali dve smo prispeli. Obuli smo si pohodne čevlje in nadeli nahrbtnike ter se odpravili.

V gozdu smo nabirali gobe. Čez nekaj minut smo se zgubili. Prave poti nismo več našli. Tavalimo po gozdu in prišli do čudežnega drevesa, na katerem je bilo polno daril. To pa še ni bilo vse. Znano je tudi govoriti. Reklo nam je, da daje samo tistim darila, ki so se izgubili ali pa so v kakšnih drugih težavah. Povedali smo ji, da smo se tudi mi izgubili. Iz krošnje se je spustilo darilo. Odvili smo ga in v njem je bil zemljevid Lovrenških jezer. Ogledali smo si ga ter prišli do poti, na kateri smo bili prej. Opazovali smo krasno naravo, poslušali ptičje petje. Ko nas je začelo v trebuhu črvčiti, smo pogledali v nahrbtnik, kjer naj bi bili naši sendviči. Segel sem v poln nahrbtnik. V njem nobene hrane. Nahrbtnik je bil poln le nekih lističev. Lačen sem bil, vendar papirja ne bom jedel. Zanimalo me je, kaj predstavljajo ti lističi. Vzel sem enega. Bil je prazen. Vzel sem drugega. Spet nič. Pozabil sem na lakoto, pozabil na nahrbtnik in nadaljeval pot.

Na robu gozda sem zagledal jaso. Na njej je bil pogrnen prt. Pristopil sem s plahimi koraki. In kaj sem našel? Našel sem košaro sadja. A kje so sendviči? Naenkrat sem jih otipal v nahrbtniku. Najedel sem se in se zbudil.

Gašper Kavčič, 5. a

Pismo prijateljem

Brengova, 21. 10. 2013

Pozdravljeni!

Imeli smo kulturni dan. Obiskali smo Šolski muzej v Ljubljani.

Bil je zelo lep dan. V muzeju sem se srečal s strogo in lepo učiteljico. Te so bile včasih res stroge, a vseeno mi je bila všeč. Učiteljice-tovarišice nekoč niso smele biti poročene. Pri pouku so imele palice. Mislim, da jih niso velikokrat uporabljale, saj so bili učenci pridni. V poštrev je prišla le, če je kateri učenec imel umazane roke in umazanijo za nohti.

Škoda, da vas ni bilo zraven.

Imejte se lepo.

Jernej, vaš nekdanji sošolec
Jernej Šteger, 5. a

Pismo babici

Slavšina, 19. 10. 2013

Draga babica!

Upam, da si dobro. Oglašam se ti, ker ti želim povedati, kako sem se imela na prvem kulturnem dnevu v petem razredu.

Dan je bil poln zanimivosti. Bila sem v Ljubljani v Šolskem muzeju. Prisostvovali smo šolski uri. Učili smo se o domači mački. Vidim jo vsak dan, a kljub temu sem o njej spoznala nekaj novega. Vse podrobnosti ti bom povedala čez vikend, ko te bom obiskala.

Pazi nase.

Tvoja vnukinja Evelyn
Evelyn Križan, 5. a

Pismo prijateljici

Karin!

Slavšina, 18. 10. 2013

V torek, 15. 10. 2013, smo se skupaj z učenci 4. razreda odpeljali v Ljubljano na obisk Šolskega muzeja.

V muzeju nam je zelo prijazna gospa povedala ogromno zanimivih stvari o zgodovini in o šoli nekoč.

Pripravili so nam šolsko uro o domači mucu.

Pred vstopom v učilnico smo oblekli uniforme in se odpravili k učni uri. Ta se je odvijala v miru in tišini. Palica v rokah tovarišice je v nas vzbujala strah. Pogovarjali smo se o mački. Učenec, ki je govoril, je stal pred tablo. Moral je glasno in razločno govoriti. Se zavedaš, kako je to težko, če te je strah?

No, kljub temu smo dan lepo preživeli in ga zaključili v McDonalsu.

Lepo te pozdravljam.
Tvoja prijateljica Emina

P.S. Piši mi kaj.

Emina Arih, 5. a

Gradnja igluja

Nekega zimskega dne sem vprašal atija, če bi naredila iglu.

Ati je prinesel košaro, v njo sva stlačila sneg. In nastala je kocka, ki sva jo vzela ven. Tako sva nadaljevala. Iglu je imel dvojna vrata. Pri enih vratih je bil hrib na katerem smo se sankali in smučali. V igluju sva imela ledeno peč iz snega. Na peči je bilo pet sveč, da so delale ponoči svetlobo. Z Mihom sva večkrat šla v iglu. Tam sva se igrala.

Želim, da bi z atijem vsako leto delala iglu.

Primož Vršič, 5. b

Dobro srce

Živel je trgovec, ki je bil zelo bogat. Nekega dne je zagledal plakat za pomoč revnim in ubogim otrokom. Odločil se je, da bo daroval del svojega premoženja tem otrokom. Kmalu je začel potovati po Afriki in pomagati ljudem. Postal je junak revnih otrok.

Gabriel Vršič, 6. b

Sanje

Živel je bogataš, ki je imel lepo hišo sredi gozda, da ljudje ne bi ugotovili, kako zelo je bogat. Ker je bil pohlepen, je hotel še več zaslužiti. Ko je imel že veliko premoženje, so ga neko noč obiskali tatovi. Ker bogataša takrat ni bilo doma, ni vedel, da so mu tatovi odnesli skoraj vse.

Medtem je sanjal, da bo zaslužil še več denarja in zlata z igranjem iger na srečo. A sanje se mu niso uresničile. Izgubil je še več bogastva. V stiski je obiskal vedeževalko in ji zaupal svojo zgodbo. Svetovala mu je, da naj svojo zgodbo pove policistom. Tako je tudi storil. Ko so policisti našli tatove, so mu vrnili ukradene stvari.

Bogataš je bil tega tako vesel, da je polovico bogastva razdelil revnim ljudem in se spoprijateljil z njimi. Od takrat velja za najbolj dobrosrčnega moža v vasi.

Blažka Krepša, 6. b

Jure Zelenik, 8. a

Hobotnica in sipa

V oceanu sredi morja sta živeli dobri prijateljici, sipa in hobotnica. Hobotnica je bila zvita kot lisica, a tega sipa ni izvedela. Vedno ji je priskočila na pomoč. Sipa je bila dobra slaščičarka, saj je pekla odlične torte. Hobotnica je hotela imeti vse slaščice zase, domislila se je, da bo dobro gospodinjo sipo spravila v past. Tisti dan so na oceanskem površju plule ribiške ladje. Hobotnica se je odločila, da bo s kriki „na pomoč“ zvabila sipo iz kuhinje ter ji tako snedla torte. Hobotnica je zakričala: „Na pomoč, na pomoč!“ Sipa je takoj odvrгла kuhalnico ter zaskrbljeno kriknila: „Kje si, moja prijateljica?“ „Tu zgoraj, morski pes me napada.“ V resnici je bila to velika laž. Sipa je odplavala v smer, od koder so prihajali kriki na pomoč. Tedaj so ribiči vrgli mrežo in ujeli hobotnico. Ko je tja priplavala sipa, ni bilo o hobotnici več duha ne sluha. Sipa se je še malo razgledala in se vrnila v svoje kuharsko kraljestvo. Mislila si je: „Saj res, hobotnica se je z menoj zopet malo pošalila.“ Povabila je svoje prijatelje in z njimi podelila sladke dobrote. In hobotnica? Žalostno je obležala na zaboji ribiške ladje ter razmišljala, da je dobrota sirota.

Nauk: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade!

Matic Ilešič, 7. a

Ocena gledališke predstave

Dne 15. 10. 2013, smo se s šolo odpravili do celjskega gledališča, kjer smo si ogledali igro Zbrana dela Wiliama Shakespeara. Gledališka predstava je bila zelo smešna, saj so iz tragedij naredili smešne zgodbe – parodije. Režiser in scenograf predstave je bil Nikola Zavišic. Igralci Vojko Belšak, Andrej Murenc, Aljoša Koltak in Anže Čater (glasbenik). Vsi si igralci celjskega gledališča. V predstavi so velikokrat uporabljali kletvice. To mi ni bilo najbolj všeč. Igralci so imeli čudovite kostume, ki jih je kostumografinja Mateja Benedetti dala zašiti. Vse predstave, odlomki, so mi bili všeč in zelo smešni, najbolj pa Othello. Predstave, ki so jih odigrali, so Romeo in Julija, Tit Adronik, Hamlet, Othello, Julij Cezar in druge. Predstave so imele spremljavo, glasbenika, ki je igral in pel. Zelo mi je bilo všeč, da so igralci peli in repali. Premiera je bila 4. oktobra 2013. Režiser velikokrat prestavi igre v aktualen čas, kot na primer Tit Adronik nastopa v televizijskem kuharskem šovu, Othello se znajde v reparski skupini, nekaj se dogaja na nogometnem igrišču, tudi Hamlet ima svojevrstno podobo, Hamleta zaigrajo nazaj, da o Romeo in Juliji in duhovniku ne govorimo. V predstavi sodelujejo še dramaturginja Tina Kosi, asistentka režije Eva Kokalj, prevajalca Milan Jesih in Murat. Edino kaj mi v predstavi ni bilo všeč je, da se je videlo, kako so se igralci v zaodrju preoblačili. Ostalo pa je bilo vse super, smešno in zabavno in tudi poučno. Kletvice bi lahko včasih povedali na drugačen, lepši način, a kljub kletvicam je bila gledališka predstava zanimiva. Igralec, ki mi je bil najbolj všeč, je bil Aljoša, saj je bil najbolj smešen, zabaven ter je odlično odigral vloge žensk.

Tjaša Kocmut, 9. b

Mačka in miš

Živela je mačka, ki so ji vsi vedno ustregli. Še njeni lastniki so jo imeli za kraljico. Ker je bila zelo vzvišena, se je vedno spravljalna na manjše od sebe. Nekega dne so njeni lastniki šli na službeno pot. Ker mačke niso mogli vzeti s seboj, si je mislila: „Saj imam še druge živali, ki mi bodo stregle. Ne potrebujem svojih lastnikov.“

Naslednji dan, ko so ji vse živali že stregle, je priskakljala mimo miška. Mačka ji je rekla: „Hej, ti! Prinesi mi kaj za pod zob. Že dolgo nisem jedla.“ „Za koga se pa imaš? Da bi ti stregla? To pa že ne!“ ji odgovori miš in odskaklja. To je mačko tako razjezilo, da je rekla svojim služabnikom, naj to miš ubijejo. „Utopite jo, obglavite jo, karkoli hočete, samo da je več ne vidim.“ Služabniki niso hoteli ubiti miši, a so vedeli, da če tega ne bodo naredili, se jim bo slabo pisalo. Pred luknjo, kjer je živela miš je raslo drevo. Na drevo so zvezali vrvico, na koncu vrvica pa naredili zanko. Hoteli so namreč, da bi se miš zataknila in umrla od lakote. Miš je to videla, zato ni šla iz luknje. Ker je mačko zanimalo, ali se je miš ujela v past, je šla do luknje, v kateri je živela miš. Ker je bila neprevidna, se je ujel v past, ki je bila pripravljena za miš. Zaradi lakote je na drevesu umrla.

Nauk basni: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Nuša Čeh, 7. a

S Trubarjem na kavo

Nekega sončnega dne sem v Ljubljani srečala Primoža Trubarja. Sprva nisem mogla verjeti, da je to res on, a sem ga spoznala po njegovi bradi. Zato sem pristopila k njemu in ga povabila na kavo.

Začela sem ga spraševati o začetku njegovega življenja. Preden je začel pripovedovati, je vdihnil in popil požirek kave. Moje življenje se je

začelo 8. junija 1508 v Rašici pri Velikih Laščah. Ta kraj sem imel neverjetno rad, saj se mi je tam zgodilo veliko lepih stvari in dogodivščin. Po očetu bi se naj pisal Malnar, a sem raje izbral mamin priimek Trubar. Turjaški grof mi je omogočil šolanje za duhovniški stan. Sprva nisem želel oditi, saj bi moral zapustiti svoj dom, družino in prijatelje. Ker sem želel postati duhovnik, sta me mama in oče pri dvanajstih letih poslala šolat. Prvo leto sem se šolal na Reki, nato še dve leti v Salzburgu, kjer sem osvojil znanja gramatike, dialektike, retorike in nemščine. Pri devetnajstih letih mi je tržaški škof Pietro Bonomo, dodelil župnijo Loka pri Zidanem Mostu. Čez nekaj časa sem odšel študirat na Dunaj. Duhovništvo sem opravljal v skladu s katoliškim obredom, a so zgodnje pridige že spominjale na pridige Erazma Rotterdamskega. Ker sem večkrat pridigal, sem imel večkrat težave s katoliško cerkvijo. Zagovarjal sem dogmo Marthina Luthra.

V Rothenburgu sem si ustvaril čudovito družino z Barbaro Sitar, s katero sem imel štiri otroke. Na žalost sem ovdoval, saj je umrla. Čez nekaj tednov sem se drugič poročil, a žene nisem ljubil kot Barbaro Sitar. Sedaj pri sedemdesetih sem se še tretjič poročil. Žena je čudovita. Da ne bom preveč govoril o mojih ženah, preidimo na moja dela. Moja prva knjiga je Katekizem, ki sem jo napisal leta 1550 in temelji na katekizmu Johaneza Brenza. Še v tem letu sem napisal knjigo Abecednik, ker sem se zavedal, da moram ljudi naučiti osnov branja in pisanja. Knjigi sem dal tiskati v Nemčijo. Velikokrat sem se podpisoval kot skrivni pisec Rodoljub Ilirski, saj sem se tako izognil morebitnemu preganjanju. Katekizem vsebuje nekatera pojesnjevalna poglavja iz protestantskih nauk, šest pesmi, dve molitvi in pridigi o veri. Tako sem postal ponosen začetnik slovenske književnosti in slovenskega knjižnega jezika.

Kmalu za izidom prvih dveh knjig sem dobil župnijo v Kemptonu ob Tirolski meji. Vergeri mi je svetoval, da naj knjige pišem v slovenščini (latinici). Čez nekaj časa sem odšel nazaj v Ljubljano, kjer so me veličastno sprejeli. Uredil sem slovensko protestantsko cerkev in dosegel, da so po pomembnih krajih v Sloveniji postavili pridigarje. Po dveh mesecih v Ljubljani sem se vrnil v Urach, nato v Nemčijo ter na koncu sem se stalno naselil v Derendingenu. Tam sem bil

župnik do smrti. Živel sem v času čarovništva, kuge, preganjanj. Moja najbolj znana dela so Evangelij Sv. Matevža, Katekizem, Abecednik, Cerkvena ordninga in moja zadnja knjiga Hišna postila. V knjigah nagovarjam svoj narod: »Moji ljubi Slovenci.«

To je bilo vse kar mi je povedal Primož Trubar. Bilo je zabavno poklepetati z njim, saj sem izvedela veliko novih zanimivih dogodivščin o njem. Upam, da se še kdaj srečava in poklepetava še ob eni kavi.

Tjaša Kocmut, 9. b

Medved in čebela

Bila je pomlad. Kmalu za tem je že prišlo poletje ter jesen. Medved pa je v svoji votlini veselo jedel kosilo. Medveda so poznale vse živali, saj je bil znan po tem, da je vedel kje se skrivajo najlepše cvetlice na svetu. Na vrhu votline pa je živela čebela. Tudi ona je bila zelo znana, saj je bila najbolj pridna nabiralka medu. Že se je začela jesen, medved pa bi moral imeti polno shrambo medu za zimo. Vendar sam ni mogel nabirati medu, zato se je odločil, da bo za uslugo prosil čebelo, ki živi na vrhu votline. Medved je stopil do čebele ter jo prosil: »Pozdravljena čebela, prišel sem prositi za majhno uslugo.« »Ti kar povej,« mu je odvrnila čebela. Medved je začel govoriti: »Bi mi lahko priskrbela nekaj medu?« Čebela se je zamislila ter čez nekaj časa rekla: »Bom, vendar mi moraš obljubiti, da boš povedal kje se skriva ta kraj z rožami, ter stražil, da me ne ujame kakšen pajek ali kaj podobnega.« Tudi medved je dolgo premišljeval ter rekel: »Obljubim!« In tako je čebela napolnila

medvedovo shrambo, medved pa je še dolgo po tem pazil na čebelo, da je ostala živa.

V slogi je moč !

Blaž Čeh, 7. b

Intervju z mojo babico Marto Šamperl

Pripravila sem intervju z mojo babico Marto. Izbrala sem jo, ker se zelo dobro razumeva in ker jo imam zelo rada.

KDAJ IN KJE SI SE RODILA?

Rodila sem se 23. 7. 1951 v Drbetincih, kjer še danes živim.

KOLIKO OTROK VAS JE BIL V DRUŽINI?

V družini smo bili štirje otroci. Dva brata, sestra in jaz.

KATERO ŠOLO SI OBISKOVALA?

Obiskovala sem osnovno šolo v Vitomarcih. Šola je bila tedaj v prostorih današnje pošte in občine.

KATERI PREDMET/I SO TI BILI VŠEČ IN KATERIH/KATEREGA NISI MARALA?

Moji res najljubši predmeti so bili: zemljepis, glasba ter likovna vzgoja. Nisem pa marala geometrije. V šoli sem rada sodelovala pri vseh igrah, ki smo se jih igrali.

KAKO SI NADALJEVALA ŽIVLJENJSKO POT PO OSNOVNI ŠOLI?

Po dokončani osnovni šoli sem se zaposlila v pletilstvu v Ljubljani. Na željo svojih staršev sem se vrnila domov. Vrnila sem se zaradi dela na kmetiji (opravila sem šoferski izpit A,B, F

kategorije). Delo z traktorjem pa mi je bilo v veliko veselje.

KAKO DOLGO STA Z MOŽEM POROČENA?

Z možem sva poročena 30 let in sva oba iz iste vasi (Drbetincev).

KOLIKO OTROK IMATA?

Z možem imava dve hčerki Melito in Matejo, na kateri sva tudi zelo ponosna.

GLEDE NA TO, DA VSAK DAN KUHAŠ ZA SVOJO DRUŽINO, ME ZANIMA, KATERO JED NAJRAJŠI PRIPRAVIŠ DOMAČIM?

Ja, kuham pa res z veseljem. Najraje spečem domači kruh, ki ga imamo v družini vsi radi. Za kosilo najraje pripravim juho, pražen krompir, pečenko ali ocvrtega piščanca ter solato. V zimskih časih pa največkrat naredim kisko repo, pečenice ter ajdove ali koruzne žgance. Zelo rada pečem tudi potice. Moja najljubša hrana je domači kruh in pražene gobe.

KAJ RADA POČNEŠ V PROSTEM ČASU?

V prostem času hodim na sprehode in preberem kakšno knjigo. V zimskem času največkrat kvačkam.

KAJ SE TI JE V ŽIVLJENJU NAJBOLJ VTISNILO V SPOMIN?

Najbolj se mi je v spomin vtisnilo, ko sem bila še otrok in sem živela s starši, bratoma in sestro, nam je bilo lepo, večkrat smo skupaj kaj lepega zapeli in smo bili še brez skrbi. Danes mi prav tako družina pomeni največ, imamo se radi in nam je lepo, ko smo skupaj.

Adriana Zelenik, 9. b

tudi to, da hrano poplaknemo z veliko vode iz pipe.

Ob koncu našega naravoslovnega dne sem prišla do ugotovitev, da je zelo pomembno, da se zdravo prehranjujemo in ne pozabimo na hrano, ki so jo uživali že naši dedki in babice. Sama pa sem se tudi odločila, da bom z osemnajstimi leti začela ljudem v stiski pomagati tako, da bom darovala svojo kri in s tem mogoče tudi komu rešila življenje.

Patricija Peklar, 8. a

Naravoslovni dan

V petek, 15. 11. 2013, je na naši šoli za vse učence potekal naravoslovni dan. Vsak razred si je izbral, kaj bo delal. Naš razred je pod vodstvom naše razredničarke in sorazrednika izdeloval plakate in razmišljal o zdravi prehrani. Zjutraj smo se v šoli zbrali ob osmi uri, kot na vsak normalen šolski dan. Skupaj s sošolci smo odšli v razred, oz. našo matično učilnico. Na hodniku je bilo veliko ljudi, saj je na naši šoli potekala krvodajalska akcija. V prvi uri našega naravoslovnega dne smo z računalniki, v skupinah, preko spleta računali indeks naše telesne teže. Po prvi uri je sledil tradicionalni slovenski zajtrk, ki je res potekal v duhu starih časov. Poskusili smo lahko domač kruh, maslo in med ter vse skupaj poplaknili z odličnim domačim mlekom.

Po zajtrku smo se spet odpravili v našo učilnico. Izdelovali smo jedilnik za mesec december. Seveda smo vključili veliko jedi, ki niso ravno najbolj zdrave, vendar jih imamo radi. Nad tem ni bila najbolj navdušena učiteljica, ki se ukvarja s pripravo jedilnika. Našim idejam in jedilnikom se je smejala, zraven pa zmajevala z glavo.

Ker smo sestavili malce nezdrav jedilnik, smo se morali nato resno zamisliti nad našim načinom prehranjevanja. Po malici, ki je sledila vmes, in smo jo imeli kar v razredu, smo po skupinah izdelovali plakate o zdravi prehrani. Omenili smo, da mora biti taka hrana pridelana v naši neposredni okolici, brez škropiv in drugih nepotrebnih sredstev. Ugotovili smo tudi, da moramo imeti pravilno razdeljene obroke čez cel dan ter zaužiti veliko sadja in zelenjave, pridelane na ekološki način. Zelo je pomembno

Tradicionalni zajtrk

V petek, 15. 11. 2013, smo imeli v šoli tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Vse je bilo pridelano doma. S tem načinom prehranjevanja želimo mlajše navaditi na domačo pridelano hrano. Učenci smo to hrano z veseljem pojedli, saj nam je dobro dela in je bila zelo okusna. Jedli smo pravi rženi kruh, ki je bil pečen v krušni peči. Med, ki smo ga jedli, je bil pridelan v oklici Cerkvjenjaka. Mleko, ki smo ga pili, je bilo polnomastno domače. Po triletni tradiciji želimo nadaljevati s tradicionalnim zajtrkom.

Janja Simonič, 9. a

Sonce drago počakaj me

Sonce preljubo, počakaj me,
ker rada te imam.
Ljubo drago sonce,
zelo rada te imam,
naj žarki ogrejejo te.
Sonce drago, počakaj me,
saj žarki ogrejejo me.
Vsak dan gugam se
in zapojem pesmico.

Zala Zagoršek, 3. a

Ljubezenska za deklice

Vame jih je bilo kar pet:
en Matic,
en David,
en Marko,
en Uroš,
en Mitja.
Jaz pa sem bila ves čas v enega Vida.
Ah, kaj hočemo, takšno je življenje.

Po vzoru B. A. Novaka spesnila
Vanessa Repič, 3. b

V gore

Neke noči v gore smo šli,
tam pa medvedi so bili,
za povrh pa še prašiči.

A to še ni vse,
tam oživali so bonboni ...

Hodili smo in hodili,
skoraj bi se izgubili.
Prišli smo do želv in gepardov,
mimo velikih preprek,
na koncu pristali smo v vodi.

Ana Marija Roškar, 3. b

Ljubezenska za dečke

Vame jih je bilo kar pet:
Ena Alena,
ena Ana,
ena Aleksandra,
ena Tona
in ena Bela.
Jaz pa sem ves čas v eno Eleno.

Po zgledu B. A. Novaka spesnil Nick Gavez, 3. b

Ljubezenska za deklice

Vame jih je bilo kar petnajst:
En Peter,
en Luka,
en Alen,
en Denis,
en Anej,
en Nik,
en Nino,
en Žiga,
en Gašper,
en Domen,
en Blaž,
en David,
en Mark,
en Žan
in en Nel.
Jaz pa sem bila ves čas le v enega Mira.

Po vzoru B. A. Novaka spesnila Eva Vogrin, 3. b

Stara mačja šola

V šolskem muzeju smo bili,
se o mački učili se.
Učiteljica stroga je bila,
a čez čas se omehčala je.
Tristan in Adriana reditelj sta bila,
tablo sta brisala in umivalnik čistila.
Naučili smo se,
da mačka na glavi tudi brke ima,
z njimi občuti kam bi šla.
Za ravnotežje pa rep,
da po drevesih lažje pleza.
Ker mačka nas ni poznala,
je čudno kar celi čas stala.
Imeli smo tablice,
na njih smo pisali,
z gobami pa brisali.
Ko smo z mačko končali,
smo še o zgodovini muzeja poklepetali,
potem se veselo domov odpeljali.

Sergej Ilešič, 5. b

Naše muce

Naše muce so igrive,
pridne in cartljive.
Po drevesih rade se podijo,
tako kremplje si krepijo,
na zemlji vsak dan miške si lovijo.
Zraven pijejo še mleko,
jedo brikete,
še rajši pa špagete.

Ko naše muce naveličajo se igrat,
se pridejo k nam carkljat.
V klopčič zvite
s predenjem nam povedo,
kako jim je lepo.
Zjutraj rade poležijo,
ker dolgo v noč lovijo.
Ko naših muc ni doma,
miške plešejo ča-ča-ča.

Lara Kramberger, 5. b

Vlak

Či-iči-pu!
Či-či-pu!
Po železnici hiti vlak.
Z vso hitrostjo drvi,
da na postajo ne zamudi.

Ču-ču ,
se oglasi
in odpelje počasi.
Naenkrat se ustavi,
ker mu načelnik pojasni,
da se je na progi slon pojavil.

Danny Pečar, 6. b

Jesen

Jesen je starejša ženica manjše postave.
Nosi obleko iz suhega listja in plašč iz megle.
V eni roki ima lestev,
v drugi pa cajno polno čopičev in barv.
Z njimi prebarva drevesne liste v
pisane in srebrne.

Danny Pečar, 6. b

Mož z brado

Bil nekoč je mož,
moder in pravičen,
pa niti malo sebičen.
Rad je svoje mesto imel
in zanj je tudi lepo skrbel.

Izbral si je svoje dekcle,
ji Lenčica bilo je ime.
Ljubila sta se zelo
kot dva cveta za goro.

Potem Turki prišli so
in vzeli Alenčico.
Bitka se začela je
ali nikoli še končala se.

Zdaj skrit v temni jami tam pod Peco spi
in čaka, da boljši časi vrnejo se.
Ta legenda prava je,
če verjameš ali pa ne.

Zima

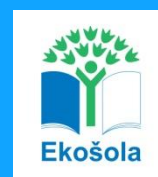
Spet prišla si zima,
zelo mrzla in nič fina.
Pobelila boš spet vse bregove,
zamrznila tudi nekatere slapove.
Spet delali bomo snežake,
pričakovali tri praznične možake.
Bomo lahko se spet kepali,
z snegom dol zametali.
Ko sneg prekrije plan,
spet noč skrajša dan.
Zunaj mrzle so noči,
v hiši vsak pod odejo tišči.
Nosili bomo volnene nogavice,
velike, debele rokavice.
Vkllopiti si bomo morali gretje,
spet bomo čakali na vroče poletje.
Bliža vsem se novo leto,
vse v lučke praznično bo odeto.
Nekateri bodo se napili,
drugi solze sreče iz sebe lili.

Nuša Gavez, 6. a

Tina Brotšnajder, 8. b

Gradnja vrtca: učenci likovnega krožka.

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj
Zbrala in jezikovno pregledala: Suzana Logar
Uredila in obdelala: Polonca Pangrčič
Fotografija na naslovnici je iz arhiva šole
Januar 2014